

מנהל התיאטרון : גרשון בילו
 מנהל אדמיניסטרטיבי : חנוך רודיק
 במאי בית : יורם פאלק
 יועצת רפרטואר : עדה בן נחום

התיאטרון העירוני באר-שבע

רחוב זלמן שזר, באר-שבע * טל. המשרד 057-73476
 טל. הקופה 057-74848

21

עונת ההצגות 1976/77

מלכת שבא

מאת : סמי גרונמן מוסיקה : אלכסנדר ארגוב
 תרגום : חיים חפר הנהלה מוסיקלית : אלדד שרים
 בימוי : צדוק צרפתי תפאורה : לידיה פינקוס גני
 תנועה : רינה שרת תאורה : בן-ציון מוניץ

הצגה ראשונה 21.9.76

משתתפים :

מלכת שבא	—	רבקה נוימן
דיינרה	—	חווה אורטמן
נקסרה	—	אילנה לוי
פניפה	—	עדי לב
ריבלה	—	שרי צוריאל
גבעונה	—	זוי שביט
שלמה המלך	—	איתמר בילו
יורם	—	יהודה מור
בניה	—	יעקב יעקבסון
דוכיפת	—	אריה בן-ציון
הדד הדיפלומט	—	שי שוורץ
	—	עוזר לבמאי
	—	עוזרת משנה לבמאי
	—	מנהל הצגה
	—	מנהל במה
	—	עתי ציטרון
	—	זוי שביט
	—	סיימון וינשטיין
	—	משה מכלוף

מעשה בסמי גרונמן...

מעשה בסמי גרונמן שסיפר:
זה עתה אני חוזר מהרצאה שהרציתי ברבים.
נשאל: סיפרת בה דברים מעניינים?
השיב: לא הקשבתי.

מעשה בסמי גרונמן, שעמד ברחובה של תל-אביב והסתכל בנשים העוברות ושבות.
אמרו לו: אתה מסתכל בנשים הנאות — ניחא; אך מה אתה רואה להסתכל
בנשים הכעורות?

השיב: ראשונות אני מסתכל בהן לשם נוי, אחרונות אני מסתכל בהן לשם מצוה.

מעשה בסמי גרונמן, שסיפר על דרכו בקריאת-עיתונים, אמר: יום-יום, בבוקר
אני בא לבית-קפה, נוטל עיתון עברי וקורא אותו בעיון, מראשו ועד סופו;
אחר-כך, בשעת הצהרים אני חוזר ובא לבית-הקפה, ונוטל עיתון גרמני, היוצא
בתל-אביב, וקורא אותו בעיון מראשו ועד סופו.

נשאל: קריאה אחרונה לשם מה?
השיב: בה אני קורא את הפתרונוֹת.

מעשה בסמי גרונמן, שדרש באסיפה בענין דרכם של יהודי-אשכנז, שקוראים עצמם
גרמנים בני-דת-משה, אמר:

משל למה הדבר דומה? שערות שנשרו מראשי והטילו בו קרחת, נתאספו במקום
אחד והכריזו: אנחנו סמי גרונמן.

מעשה בסמי גרונמן, שישב בחבורה וראה צעיר משעין ראשו על כתפי צעירה,
שאל: ותנועה זו כיצד אתם קוראים לה בעברית?

לא ידענו בני החבורה להשיב, אמר:
אסמכתא בעלמה.

גרונמן היה תמיד מחזיק בפיו סיגרה-באנה עבה ויקר.
שאלו את גרונמן: כיצד יכול אתה להרשות לעצמך לעשן סיגרים כל כך יקרים?
ענה: הלוואי ויכולתי להרשות לעצמי לחיות, כמו שאני חי.

כשבא גרונמן בפעם הראשונה לחזרה לקראת הצגת מחזהו „מלכת שבא”
בתיאטרון הקאמרי, ראה על הבמה קבוצת שחקניות צעירות, שחורות ככושיות,
ולבושות במלבושים מוזרים ומצומצמים למדי.

שאל: מי הן אלה?

אמרו לו: אלה החיילות של מלכת שבא.

פסק: אין ספק שאלה יעשו כבושים.